

**טומי לפיד נאלץ
לנטוש את חפקידו
האהוב. אחר־כך חלה
ואושכז — והשבוע
נפלה המהלומה
הכבדה מכל: בתו
הבכורה נהרגה
במכוניתה (מימין)**

הכתירו. מכונתו של יוסף מיורחי יצאה גם היא לדרך. בשעה תשע וחצי בלילה הפגיש הגורל את שתי המכוניות, ברחוב המסי' גר בתל-אביב. שעה קלה לפני כן דווח למישטרה על שור במילטשתי-הלומים כסימטה הסמוכה לרחוב המסגר. ניירות מישי' טרה צופרות ומהבהבות כאור כחול יצאו מייד למקום. עדין לא ברור מדוע סטה יוסף מיורחי ממסלול נסיעתו ועלה על אייהפרדה שכאמצע די כביש. כנראה הסיט מכטו לראות כמה

בתו נהרגה איוונ

לפני יום מותה. היו הצעות רבות בקשר למקום החתונה. אבל מיכל התעקשה ורצתה רק מקום קטן ואינטימי. היא רצתה שתהיה זאת חתונה פרטית.

עוסקות מכוניות-המישטרה, או שניסה לסטות, כדי לפנות להן מסלול למעבר. מה שירוע כבירור הוא, שמכונית הסנדר של מיורחי עלתה על אבן הפרדה, מיורחי איכר את השליטה על ההגה, המכונית התהפכה ונחתה ישר על המכונית של מיכל דורבן-לפיד ומחצה אותה. יוסף מיורחי נלקח לתח-נת המישטרה, נחקר, שוחרר בערבות והלך לחבריה. מיכל וחבריה, שהיו עימה במכונית, נלקחו לבית-החולים איכילוב. כשהי' גיעו לשם לא נותר לרופאים אלא לקבוע את מותה. חבר שישב מאחוריה נפצע קשה. שניים אחרים נפצעו קל. עוד חבר אחד לא נפגע כלל, לפחות

חבריו הקרובים אמרו שטומי, עם הכוח שלו, עם האופטימיות ועם ההומור, יצליח להתגבר על הכל. כל זה עוד היום החמישי בשבוע שעבר. באותו יום גמרה מיכל דורבן-לפיד את עבודתה במועדון שיקומי לחולי-נפש. ארבעה חברים שלה, גם הם מרדיכים באותו מכון, נסעו איתה, כמו תמיד, לתל-אביב. כולם התיישבו במכונית הפיזו 304 של מיכל ויצאו לדרך. באותה שעה, במקום אחר, התיישב יוסף מיורחי ליד הגה מכוניתו. לידו ישבה אשתו, ובת-דורתה. בחלק האי-חורי של הרכב ישבו חמישה ילדים. חלקם של מישפחת מיורחי וחלקם של

עדי שקיבל את אחת המישרות החשודות במדינה, מנכ"ל רשות השידור. שולמית כתבה סיפורים קצרים, שהת-קבלו בהתלהבות על-ידי הקוראים והי-ביקורת גם יחד. לפני שנתיים יצא לאור סיפרה גיא אוני שזכה בהצלחה מסחררת. היא התקבלה לשורה הראשונה של הסופי-רים בארץ. לפני חודשים אחדים הת-מנתה לתפקיד יו"ר אגודת-הסופרים. לפיד פינה את מקומו ברשות-השיי-דור לאורי פורת, ומאו הוא מחפש את דרכו. אחרי הפרישה חלה, וכשהחלים ממחלתו היכתה לו עוד הפתעה: במע-ריב לא פרשו לו שטיח ארום. הוא היה צריך להילחם שוב על המקום. אבל

היא כליכך הצליחה. כל האלים אהבו אותה, ואני ידעתי שכאשר האלים אוהבים מאוד — פיתאום הם מפי-סיקים."

**הודעה
טלפונית**

יוסף ושולמית לפיד נישאו בשנת 1959. הוא היה עתונאי במעריב. היא הייתה סופרת בתחילת דרכה. ב-1960 נולדה להם בתם הבכורה, מיכל. אחר כך הבן, יאיר, ואחריהם הבת הקטנה, מירב. לפיד עלה למעלה לאט ובעקשנות,

הוא זעק מפניהם של שולמית ויוסף ("טומי") לפיד. בנייהווג שבאו להלוויית בתם הבכורה, מיכל, עמדו בשקט. בעיני רבים מהמשתתפי-פים עמדו דמעות. חברה של מיכל ושל בעלה, שוקי, בכו ממש. בבית-הקברות, ליד הקבר הפתוח, נפרדה שולמית לפיד מבתה באלם ובדומיה. יוסף לפיד תמך בבנו, יאיר, ודיבר אליו בשקט. מאות האנשים שעמדו מסביב והביטו בגופה הצעירה, המורדת לקבר, השפילו את עיניהם לקרקע. חברה של שולמית אמרה אחרי ההלוויה: "פחדתי שבבילה כל הזמן. כליכך טוב היה לה בזמן האחרון."

מישפחה מאושרת היתה מישפחת לפיד. למעלה: שולמית וטומי לפיד. ומשני הצדדים יאיר. היום בן 20 ומירב. היום בת 18.